

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **L. K.**
zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Bedřichem Fialou
sídlem Politických vězňů 98, 280 02 Kolín

proti
žalované: **Policie České republiky**
Krajské ředitelství policie Pardubického kraje
odbor služby dopravní policie
sídlem Na Spravedlnosti 2516, 530 48 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 1. 2023, č. j. KRPE-105136-15/ČJ-2022-1700DP

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

V souzené věci jde o to, zda byly splněny podmínky pro povolení obnovy přestupkového řízení, v němž byla uložena pokuta příkazem na místě.

I. Vymezení věci

1. Žalobce napadl žalobou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v rozhodném znění (dále jen „s. ř. s.“ nebo jen „soudní řád správní“) shora označené rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, Územního odboru Ústí nad Orlicí, dopravního inspektorátu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 12. 12. 2022, č. j. KRPE-105136-9/ČJ-2022-171106 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení, kterou podal ve věci příkazu na místě (bloku na pokutu na místě zaplacenou série KJ/2022 č. J 0136582), jímž byla správním orgánem I. stupně uložena žalobci pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v rozhodném znění, neboť dne 1. 11. 2022 v 10:38 hod. při řízení motorového vozidla reg. značky X v obci Velká Skrovnice u domu č.p. 11 překročil o 25 km/h nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci.

II. Žaloba

3. Žalobce v žalobě navrhl, aby soud zrušil rozhodnutí žalované i prvostupňové rozhodnutí, věc vrátil žalované k dalšímu řízení a uložil žalované povinnost nahradit žalobci náklady řízení.
4. Jádrem žalobní argumentace spočívá v tom, že obnova řízení měla být povolena, neboť podpis na příkazovém bloku není podpisem žalobce. Nákladní automobil řídil jeho rodinný příslušník, který poté Policii ČR namísto své identity sdělil identifikační údaje žalobce, k čemuž se následně žalobci přiznal. V té době žalobce spal v zadní části kabiny automobilu. Skutečný řidič ani nepředložil žádné doklady, ty měl žalobce u sebe, hlídka Policie ČR se při identifikaci spokojila s lustrací ze svého systému.
5. Žalobce dále uvedl, že správní orgány si provedly dodatečné zjišťování skutkového stavu věci, prováděly dokazování a postupovaly tak, jak měly postupovat po obnově řízení, to však bez účasti žalobce, čímž mu znemožnili procesní obranu. Vytkl správním orgánům, že provedly důkaz úředním záznamem policisty, který uložil pokutu. Žalobce také poukázal na nedostatky příkazového bloku.
6. Dotčení napadeným rozhodnutím na svých právech spatřoval žalobce v tom, že před vydáním příkazového bloku nasbíral již 11 bodů, přičemž z přestupku, o kterém bylo rozhodnuto příkazem na místě, vyplývají další 3 body. Příkaz na místě tedy pro něj znamená ztrátu řidičského oprávnění a s tím související ztrátu pracovního poměru jako výdělečné činnosti. Žalobce je řidičem z povolání a otcem nezletilého syna, kdy ze svého pracovního poměru zajišťuje primárně příjem celé rodiny. K žalobě žalobce přiložil pracovní smlouvu ze dne 13. 4. 2022 včetně dodatku k ní ze dne 8. 9. 2022 a výpis z bodového hodnocení řidiče ze dne 1. 11. 2022.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Zdůraznila, že žalobce zdůvodňuje žalobu *de*

facto v rozsahu odůvodnění odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. V odůvodnění napadeného rozhodnutí již byly skutečnosti namítané žalobcem řádně vypořádány.

IV. Posouzení věci soudem

8. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Žaloba není důvodná.

IV.a. Zjištění ze správního spisu

10. Z úředního záznamu pprap. M. R., člena hlídky Policie ČR, vyplývá, že řidič byl po spáchání shora uvedeného přestupku kontrolován. Protože na výzvu nepředložil žádný doklad totožnosti, byla provedena lustrace na základě jména, příjmení a data narození, které řidič při kontrole sdělil jako své identifikační údaje; poté byl ztotožněn jako žalobce. Řidič při kontrole dále uvedl, že má již 11 bodů a tímto se vyboduje. Pprap. R. mu sdělil, z čeho je podezřelý a že věc musí zadokumentovat a uložit mu blokovou pokutu, pokud s takovým postupem bude souhlasit. Řidič se několikrát dotázal, zda věc nelze vyřešit nějak rozumněji či napsat tak, že vozidlo řídil někdo jiný. Poté souhlasil s uložením pokuty příkazem na místě, byl mu vysvětlen sepsaný blok, poté blok podepsal a pokutu zaplatil. Téhož dne na jiném místě tentýž řidič sdělil policistům, že by chtěl věc řešit sepsáním oznámení. Bylo mu vysvětleno, že to nelze, řidič se dále dotázal na kontakt na policii, kde by mohl věc projednat.
11. Dle úředního záznamu npor. Ing. P. M., vedoucího dopravního inspektorátu X, mu dne 1. 11. 2022 na služební telefon volal z čísla X muž, který se představil jako p. K. a ptal se, co má dělat, když mu bylo naměřeno hlídkou policie překročení rychlosti v obci Velká Skrovnice, snad to mělo být o 25 km/hod. S policisty to na místě řešil a podepsal jim blok, kdy dostal pokutu 1 000 Kč. Chtěl by, aby bylo zahájeno správní řízení, neboť si myslí, že asi nákladní vozidlo, se kterým jel, takovou rychlostí jet nemůže. Toto také měl řešit s policisty, kteří mu řekli, že to nejde. Následně se P. M. dotázal členů dané hlídky, zda takového měření s danou osobou prováděli, což potvrdili.
12. Z úředního záznamu kpt. Ing. M. K., vrchního komisaře, vyplývá, že tento policista provedl na základě uvedeného telefonického hovoru šetření za účelem zjištění, která telefonní čísla jsou v informačních systémech Policie ČR evidována k osobě L. K. Bylo zjištěno, že L. K. nejméně od roku 2018 na Policii ČR jako své kontaktní číslo uváděl telefonní číslo označené výše.
13. Žalobce žádost o obnovu řízení odůvodnil obdobně jako žalobu, když uvedl, že vozidlo neřídil on, nýbrž jeho rodinný příslušník, který poté podepsal příkazový blok. Správní orgán I. stupně vydal prvostupňové rozhodnutí, v němž rekapituloval průběh identifikace řidiče a následné události, vyplývající ze shora uvedených úředních záznamů. Poukázal také na to, že žalobce v době spáchání přestupku řídil firemní nákladní vozidlo, kde není předpoklad, že by firma dovolila, aby řidič, který je u ní zaměstnán, přenechal řízení vozidla svému rodinnému příslušníkovi. Dále správní orgán porovnal záznam z radaru, kde je vidět obličej řidiče, s fotografií osoby L. K., která je v centrální databázi osob a je datovaná dnem 1. 4. 2022, a poukázal na to, že tato vykazuje výraznou shodu. Uvedl také,

že podpis na příkazovém bloku je velmi podobný podpisu žalobce, který je u jeho fotografie v centrální databázi osob.

14. V odvolání žalobce znovu poukázal na to, že vozidlo neřídil. Uvedl, že správní orgán I. stupně zkoumal skutkový stav a prováděl dokazování, což měl činit až v obnoveném řízení, takto mu znemožnil řádnou obhajobu. Došlo k porušení § 137 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v rozhodném znění (dále jen „*správní řád*“). Žalovaná se pak v napadeném rozhodnutí ztotožnila se závěry správního orgánu I. stupně. Zdůraznila, že žalobce neuvedl údaje vedoucí k identifikaci konkrétní osoby, která se za něj měla vydávat, pouze ji neurčitě řadí mezi rodinné příslušníky a toto tvrzení neopírá o žádnou ověřitelnou skutečnost. Judikatura předpokládá též předložení důkazů k podpoře tvrzení o záměně identity obviněného již v žádosti o obnovu řízení. Žalovaná také uvedla, že žádný z úředních záznamů nemá formu podání vysvětlení a ani jej obsahově nenahrazuje, nedošlo tedy k rozporu s § 137 odst. 4 správního řádu.

IV.b. Rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí

15. Jak vyplynulo z popisu věci shora, žalobní námitky jsou v podstatném faktickém opakováním námitek odvolacích ze správního řízení. Žalovaná se s námitkami žalobce v napadeném rozhodnutí vypořádala. V odvolacím řízení bylo úkolem žalované, stejně tak jako je úkolem soudu, vypořádat se s tím, zda byly splněny podmínky pro povolení obnovy řízení. Napadeným rozhodnutím bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí a tvoří s ním materiálně jeden celek. Úkolem soudu ve správním soudnictví není opětovné posouzení celé věci, nýbrž posouzení toho, zda správní orgány (zde orgány obou stupňů) postupovaly v souladu se zákonnými předpisy a zda nepřekročily svá oprávnění.
16. Soud tak připomíná, že není smyslem soudního přezkumu dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „*NSS*“) ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47]. Rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz. K tomu lze ještě uvést, že povinnost posoudit všechny žalobní námitky neznamená, že soud je povinen reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit, když jeho úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19).
17. Soud závěrům žalované nemá co vytknout, proto na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje a k věci zdůrazňuje následující.

IV.c. K námitce nepoužitelnosti úředních záznamů

18. Žalobce vznesl zásadní námitku spočívající v tom, že správní orgány prováděly dokazování, především úředním záznamem policisty, který uložil pokutu, což je nepřípustné zejména s ohledem na to, že žalobce neměl možnost na takové sdělení policisty reagovat. Soud se tedy předně zabýval postupem správních orgánů v tomto ohledu, neboť z obsahu napadeného rozhodnutí se podává, že úřední záznamy byly stěžejními podklady pro vydání rozhodnutí.

19. Podle § 50 odst. 1 správního řádu *podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.*
20. Podle § 137 odst. 4 správního řádu *záznam o podání vysvětlení nelze použít jako důkazní prostředek.*
21. Z právní úpravy obsažené ve správním řádu vyplývá, že není vyloučeno použití jakéhokoli úředního záznamu jako důkazního prostředku, nýbrž pouze úředního záznamu o podání vysvětlení. I úřední záznam o podání vysvětlení však může být užit jako jiný podklad pro rozhodnutí podle § 50 odst. 1 správního řádu, například za účelem porovnání, zda se od něj výpovědi svědků významněji neodchylují. Vyloučeno by bylo užití úředního záznamu o podání vysvětlení jako důkazního prostředku nahrazujícího ústní výpověď svědka nebo jeho čtení namísto výpovědi (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, a ze dne 22. 9. 2016, č. j. 4 As 152/2016-37, bod 20).
22. Nejvyšší správní soud v kontextu přestupkového řízení dále zdůraznil, že úřední záznam či oznámení o přestupku nelze použít jako rozhodující důkazy, neboť obsahem úředního záznamu je spíše předběžná informace o věci, která slouží správnímu orgánu ke zvážení dalšího postupu. Správní orgán nicméně může při svém rozhodování vzít informace obsažené v úředním záznamu do úvahy pro jisté podpůrné dokreslení situace (srov. rozsudky NSS ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014-70, a ze dne 14. 3. 2019, č. j. 1 As 391/2018-23).
23. Soud konstatuje, že úřední záznam pprap. M. R. má částečně prvky úředního záznamu o podání vysvětlení, neboť obsahuje také policistův popis toho, jak se řidič vozidla vyjádřil ke spáchanému přestupku (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 10. 2012, č. j. 7 Tdo 1116/2012-42; dostupné na www.nsoud.cz).
24. Je však zřejmé, že správní orgány neprováděly žádným z úředních záznamů dokazování, nýbrž z nich vyšly jako z podkladů pro vydání rozhodnutí. Rozhodnutí o povolení (nařízení) obnovy řízení totiž má pouze procesní charakter, nejedná se o rozhodnutí ve věci samé. Vlastní dokazování a rozhodování o právech účastníků probíhá až v dalším řízení, které následuje po povolení (nařízení) obnovy řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 10. 2020, č. j. 5 As 464/2019-25).
25. V souzené věci nebylo účelem řízení o povolení obnovy řízení prokázat vinu žalobce shora uvedeným přestupkem, nýbrž vyhodnotit, zda žalobce doložil takovou verzi události, která je způsobilá jeho souhlas s vyřízením věci příkazem na místě zpochybnit (srov. rozsudky NSS ze dne 24. 5. 2017, č. j. 6 As 296/2016-65, a ze dne 4. 3. 2021, č. j. 9 As 259/2019-40). Úředními záznamy policistů nebylo prokazováno, že se žalobce dopustil daného přestupku, správní orgány z nich podpůrně vyšly, když posuzovaly, zda tvrzení žalobce představuje důvod pro povolení obnovy řízení.
26. Správní orgány tedy nepochybily, pokud k úředním záznamům přihlédly při posouzení, zda tvrzení žalobce představuje důvod pro povolení obnovy řízení. Žalobce nadto ani konkrétně nerozporoval jednotlivé skutečnosti vyplývající z úředních záznamů. Úřední záznam policisty obsahující sdělení žalobce nebyl v příslušné pasáži jediným či nosným podkladem rozhodnutí.

IV.d. K námitce naplnění podmínek pro povolení obnovy řízení

27. Žalobce uvedl, že příkazový blok nepodepsal a osoba, která byla policisty identifikována, nebyl on, nýbrž rodinný příslušník, který předtím řídil vozidlo, mezitímco žalobce spal v zadní části kabiny vozidla. Rodinný příslušník žalobce se k tomu žalobci následně přiznal, policii nepředložil žádný doklad totožnosti, neboť ten měl žalobce u sebe. Soud se zabýval tím, zda toto tvrzení bylo důvodem pro povolení obnovy řízení.
28. Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu *řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.*
29. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu se podává, že obnova řízení na žádost účastníka řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu přichází v úvahu u přestupku, za nějž byla obviněnému uložena pokuta příkazem na místě dle § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, výjimečně jen tehdy, pokud žadatel neudělil souhlas s uložením pokuty příkazem na místě. Předpokladem povolení obnovy řízení v takovém případě je zpochybnění výslovného (aktivního) souhlasu obviněného s uložením pokuty, a to důkazy, prokazujícími absenci takového souhlasu (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, a též rozsudky NSS ze dne 25. 9. 2015, č. j. 8 As 193/2014-35, a ze dne 19. 1. 2017, č. j. 7 As 243/2016-26).
30. Smyslem obnovy řízení, v němž byla uložena pokuta příkazem na místě, je přitom odstranění zjevné nespravedlnosti, pokud později vyjde najevo, že osoba, která je na pokutovém bloku jako přestupce uvedena, se daného přestupku objektivně dopustit nemohla. Institut obnovy řízení je totiž mimořádným opravným prostředkem, který umožňuje nápravu nesprávných skutkových zjištění v již pravomocně skončeném řízení. K výkladu možnosti obnovy řízení, v němž byla uložena pokuta příkazem na místě, je třeba zároveň přistupovat tak, aby nebyl zcela popřen smysl takového řízení jako neformálního typu řízení o přestupku, v němž se zachycují skutkové otázky zjednodušeným způsobem, aby se z institutu obnovy řízení nestal způsob, jak v případech původně řešených v takovém řízení uniknout sankci za přestupek (srov. rozsudky NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 As 103/2011-87, ze dne 24. 5. 2017, č. j. 6 As 296/2016-65, a ze dne 4. 3. 2021, č. j. 9 As 259/2019-40).
31. Tvrzení žalobce, zejména k osobě řidiče je namísto považovat za neurčité. Žalobce po celou dobu správního řízení a ani v žalobě pouhým náznakem neuvedl, o jakého rodinného příslušníka (který měl řídit vozidlo a následně sdělit policii osobní údaje žalobce) se mělo jednat. V žalobě uvedl toliko to, že se mu rodinný příslušník přiznal, že policistům sdělil identifikační údaje žalobce. Přitom se lze oprávněně domnívat, že žalobci by měly být alespoň některé identifikační údaje uvedené osoby, právě s ohledem na to, že mělo jít o rodinného příslušníka žalobce, známy. Žalobce žádost o povolení obnovy řízení nijak nedoložil. Samotná skutečnost, že žalobce nesdělil konkrétní osobní údaje jeho rodinného příslušníka, by ještě nutně nemusela být důvodem pro závěr, že podmínky pro povolení obnovy řízení nebyly naplněny. Žalobce však ani netvrdil, že jméno či identifikaci neuvedl z důvodu ochrany před možným postihem řidiče skutečného. Nelze však též odhlédnout od dalších skutečností vyplývajících ze správního spisu.

32. Žalobce měl dle shora uvedených úředních záznamů policistům sdělit, že rozhodnutím o uložení pokuty dojde k jeho vybodování, navrhoval, aby v rozhodnutí bylo uvedeno, že vozidlo řídil někdo jiný. Po vysvětlení, že takto postupovat nelze, souhlasil s uložení pokuty příkazem na místě. Ještě téhož dne měl žalobce na jiném místě sdělit policistům, že by chtěl věc řešit sepsáním oznámení a vyžádal si kontakt na policii, kde by mohl věc projednat. Následně kontaktoval (téhož dne) vedoucího dopravního inspektorátu Policie ČR, a to z téhož telefonního čísla, které v minulosti policii uvedl jako své kontaktní číslo. Představil se jako L. K. a dotazoval se, co má dělat, když mu bylo naměřeno hlídkou Policie ČR překročení rychlosti v obci Velká Skrovnice, snad o 25 km/hod, podepsal policistům blok a dostal pokutu 1 000 Kč. Poté se vedoucí dopravního inspektorátu dotázal hlídky, zda takovéto měření s danou osobou prováděli, kdy toto potvrdili.
33. Soud má za to, že z úředních záznamů lze bez obtíží dovodit, že žalobce byl řidičem vozidla a že byl osobou, kterou policisté identifikovali. Soud také odkazuje na zjištění uvedené v prvostupňovém rozhodnutí, spočívající v tom, že žalobce řídil v době spáchání přestupku firemní nákladní vozidlo. Z prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že správní orgán I. stupně ověřil, že se jednalo o vozidlo, jehož provozovatelem byl zaměstnavatel žalobce. Velice obtížně se lze rozumně domnívat, že by zaměstnavatel žalobce umožnil svému zaměstnanci přenechat řízení vozidla rodinnému příslušníkovi zaměstnance. Jedná se tak o další okolnost oslabující obranu žalobce.
34. Uvedl-li žalobce, že se policisté při identifikaci spokojili pouze s lustrací ze svého systému, konstatuje soud, že v dané věci není mezi účastníky sporné, že policistům na místě nebyly doklady k ověření totožnosti předloženy. Z § 63 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, vyplývá, že osoba podezřelá ze spáchání přestupku může v takovém případě svou totožnost prokázat po poskytnutí potřebné přiměřené součinnosti ze strany policisty. Zákon předpokládá také zjištění totožnosti na základě sdělených údajů v dostupných evidencích. Postup, kdy policisté totožnost řidiče ověřili dotazem do Centrálního registru obyvatel na podkladě údajů, které jim byly sděleny a porovnáním fotografie v této databázi se vzhledem žalobce, byl proto v souladu se zákonem a nemohl mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
35. Soud tedy shrnuje, že neurčité tvrzení žalobce o tom, že vozidlo řídil a příkazový blok podepsal jeho rodinný příslušník, je též s ohledem na řadu dalších skutečností, které se ze správního spisu podávají, nedostatečné pro povolení obnovy řízení. Žalobce nedoložil takovou verzi událostí, která by byla způsobila jeho souhlas s vyřízením věci příkazem na místě zpochybnit. Správní orgány správně uzavřely, že podmínky pro obnovu řízení nebyly splněny.
36. Pokud pak žalobce namítal nedostatky příkazového bloku, konstatuje soud, že žaloba směřovala proti rozhodnutí ve věci zamítnutí povolení obnovy řízení, v němž bylo rozhodnuto příkazem na místě. Předmětem soudního přezkumu tedy není a ani nemůže být samotný příkazový blok (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 1. 2017, č. j. 7 As 243/2016-26). Jeho případné formální a obsahové nedostatky mohou být namítány v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).
37. Soud neshledal důvod k provedení důkazu pracovní smlouvou ze dne 13. 4. 2022, dodatkem k ní ze dne 8. 9. 2022 a výpisem z bodového hodnocení řidiče ze dne 1. 11. 2022. Uvedené listiny nemohou přispět k objasnění pro věc rozhodujících skutečností, nejsou

způsobilé prokázat splnění podmínek pro povolení obnovy řízení. Dané podklady nemohou prokázat stěžejní tvrzení žalobce, že vozidlo neřídil a příkazový blok nepodepsal, s touto tvrzenou skutečností nesouvisejí. Uvedené listiny souvisejí s tím, jaký dopad bude mít příkaz na místě do osobní, resp. majetkové sféry žalobce. Soud neshledal podmínky pro povolení obnovy řízení splněnými, příkaz na místě se stal podpisem příkazového bloku pravomocným a vykonatelným rozhodnutím, je tedy třeba na něj hledět jako na zákonné a věcně správné.

V. Závěr a náklady řízení

38. Soud ze všech vyložených důvodů shledal žalobu proti napadenému rozhodnutí nedůvodnou, a proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
39. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalované náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 26. duben 2023

Jaroslav Vávra v. r.
soudce